

Publicerad 2023-06-11 12:52 av Tommy Vähä-Rainio

Tillbaka till Mauer Park och Teufelsberg

Tankarna jumpar isflak.

Trots att det är 26 grader ute.

Blodörnen jagar mig för mina misstag som ung.

Men jag kommer inte tillåta honom knäcka ut mina revben.

Ut ur comfort zonen.

Framgång kostar.

Rätt kickar kostar.

Självkänsla kostar.

Sen mår du bra.

Det är inte gratis att ha det bra i livet.

Pressa dig själv!

Pina dig själv.

Och don't die långsamt.

Don't die tyst.

Dö snyggt!

Därför har jag gått med i hemvärnet.

Jag dör hellre med ett vapen i näven

än att dom kliver in i våra hem.

Kreativ på ett negativt sätt för prokrastinerandet
som ibland vill sluka en.

Apati har ingen plats i mitt liv.

ADHD hjärnan är lyckligtvis för snabb för detta.

Den apatiska prokrastineringen hinner inte ens till startblocken
förrän jag är långt före.

Och Jedi mind trick är farligt.

framför allt i fel kvinnors händer.

Jag har sett vilken verkanseld den kan utföra

när man var dumsnäll och godtrogen som jag ibland har varit.

Då har det gjort jävligt ont kan jag säga.

Och man skall passa sig för
sprit, farlig musik, napalm och popcorn.
Och fel kvinnor och alldeles för snabba bilar.

Men popcorn är nog egentligen inte alls farligt.
Men jag tyckte bara att kombinationen
med orden napalm och popcorn
låg bra i munnen och sinnet.
Och jag behöll popcorn som en motsats till napalm,
för napalm gör jävligt ont.

Livets uppförandekod förändras ständigt.
Idag kan jag med ålders rätt verbalt uttrycka obehagliga sanningar
för att jag helt enkelt ger fan i vad människor tycker om mig.
För gammal för jante lagen helt enklet.
Lismare, rövslickare, fega kräk och kappvändare skall nog inte umgås med mig.

Jag går mycket långt för att försvara mina egna värderingar och livsuppfattningar.
Har ju inte så mycket tid kvar nu, så det spelar ju liksom ingen roll.

Fyller ju 60 nästa år.

Ingen ide att bromsa nu
när man med ett under kommit så här långt.

När jag dör spärrar dom in mig på psyket ändå.

Det är då karnevalen gör halt
och den stora trumman slutar att slå.

Dårhus, bårhus, döden och ugnen.
Fel ordning kanske?

Och jag behöver inte gömma mina gitarrer som dom gör i Afghanistan.
Där letar talibanerna upp gömda instrument och slår sönder dom
för att det är förbjudet att spela musik.
Och bara män får skilja sig i äktenskapen!
Sund religion!

Försökte skapa en profil i sinnet på mig själv.

Kapitalistisk anarkist poppade upp i hjärnan.

Får fundera mer på den.

Och alla ambitioner lyckas man inte alltid med

då dom blir så hårt kantstötta av livet att dom

inte kan stappla sig i mål.

Dom får inte tillräckligt med vatten och näring under loppet.

Därför kollapsar vissa ambitioner.

Då gäller det att ha flertalet ambitioner

så att några kan ta sig i mål.

Och kanske kan bli storartade.

Och pojkarna i skuggan super ihjäl sig.

Och dom vill ha min hjälp.

Men jag är tyst.

Har dom valt att låta bitterheten supa ihjäl dom

så får dom göra detta på egen hand.

Har liksom inte råd med att lyssna på deras death row feeling.

Jag har mina egna samtal med Frankenstein och Gud.

Det räcker för mig.

Och partydroger är ett märkligt begrepp!

När en missbrukare vaknar upp en tomgångstisdag i november

och har abstinens och måste ha mer!

Är det party då?

Och nu skall jag lyssna på Tjajkovski

och måla innan jag anmäler mig själv som saknad.

För ibland kan jag inte hitta mig själv

bland alla myriader av tankar.

Och börja planera att återvända till Berlin.

Till Teufelsberg.

Och till Mauer Park där jag skall sitta och

studera alla människor och tyst skriva

till mina kommande böcker.

För det är ju bara ett skrap på ytan som hamnar i mina böcker.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten